

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

برگردان از: حمید محوی

۰۹ مارچ ۲۰۱۵

امارات اسلامی آثار باستانی شهر دو هزار ساله را تخریب کرد

شهر باستانی هترا Hatra در فاصله ۲۹۰ کیلومتری شمال بغداد و ۱۵۰ کیلومتری جنوب غرب موصل در استان نینوا واقع شده و متعلق به سومین و دومین قرن پیش از میلاد مسیح می باشد. (ویکیپدیا: «شهر هترا دارای

معماری خاصی است که می توان عناصر سه نوع تمدن ایرانی، یونانی و رومی را در آن دید. هترا یکی از معدود آثار به جامانده از دوران اشکانی است. سر ستون ها و سنتوری سونانی به جای مانده در این بنا می تواند نشانه صلح ایران و یونان و تأثیر پذیری اشکانیان از فرهنگ یونانی باشد.»

گروه جهاد طلبان امارات اسلامی (داعش) صبح شنبه آثار یادمانده در هترا، شهر قدیمی ۲۰۰۰ ساله را در شمال عراق تخریب کردند. این گزارش توسط العربیه به نقل از مبارزان و رسانه های کردستانی منتشر شد. العربیه به نقل از سعید موموزینی Saïd Mumuzini سخنگوی شاخه حزب دموکرات کردستان در استان نینوا گفته است که: « مبارزان امارات اسلامی برای با خاک یکسان کردن هترا از بولدوزر استفاده کرده اند» امارات اسلامی منطقه ای را که هترا در آن واقع شده از جون ۲۰۱۴ در تصرف خود دارند. جهاد طلبان پیش از این آثار و اموال فرهنگی دیگری را نیز تخریب کرده اند، از جمله کتاب خانه مرکزی موصل، مجسمه های دوران پیشا اسلام و یادمان شهر قدیمی آشوری دوران نمرود واقع در جنوب موصل. هترا یا هترای شمس (باغ خورشید) یکی از شهرهای قدیمی میان رودان بوده که در سومین و دومین قرن پیش از میلاد در دوران سلوکیان بنا شده است. در نخستین قرن پس از میلاد مسیح، هترا مرکز سلسله تقریباً مستقلی بود که زیر نفوذ امپراتوری پارت به سر می برد و به مرکز مذهبی تبدیل شده و در عین حال یکی از پایگاه های پارت ها در رویارویی با رومیها بود. این شهر در سومین قرن پس از میلاد توسط پارس ها تخریب شد.

لینک منبع

<http://fr.sputniknews.com/international/20150307/1015077262.html#ixzz3TjIOWUGt>

پی نوشت مترجم:

در گزارش اسپوتنیک با توضیحات و اطلاعات دیگری در مورد تخریب آثار باستانی توسط مسلمانان و هابی آشنا می شویم، و بر این اساس می توانیم به تحلیل های خودمان در پی نوشت های دیگر پیرامون همین موضع گسترش بیشتری ببخشیم.

پیش از این گفتیم که تخریب آثار باستانی توسط این فرقه از مسلمانان وهابی گر چه ظاهراً وجهه اعتقادی داشته (بت شکنی به عنوان الگوی رفتار و سنت پیامبر اسلام) ولی در خفا به فروش آثار باستانی نیز اشتغال دارند و می توانستیم حدس بزنیم که خریداران باید از میلیاردرها، و یا دست کم میلیونرهای سراسر جهان باشند که غالباً غربی هستند. مشتریان پولدار غربی یا شرقی برای ما تفاوتی نخواهد داشت، ولی در هر صورت این گونه قاچاق عتیقه جات باید از فیلتر ناتو یا میانجیگران ترکیه و قطر و عربستانی و اسرائیلی بگذرد، یعنی همان کشورهایی که این گروه ها را راه اندازی کرده اند.

از سوی دیگر اگر امارات اسلامی از جون ۲۰۱۴ این منطقه را در تصرف خود داشته، چرا در مارچ ۲۰۱۵ به تخریب این آثار باستانی مبادرت کرده است؟ و آیا در گذشته های دورتر وهابی ها فرصت به اجراء گذاشتن این قانون اسلامی را نداشته اند؟ آیا در مورد انتخاب تاریخ تصمیم گیری برای تخریب آثار باستانی شباهتی بین تخریب مجسمه بودا در افغانستان و تخریب شهر هترا وجود ندارد؟

بی گمان، یک بعد از این واقعه به تبلیغات اسلامی برای جلب توجه افکار عمومی جهان مرتبط می باشد. ولی علاوه بر این، نکته تازه ای که باید مطرح کنیم، مرتبط است به هویت تاریخی این شهر قدیمی. چنین هویتی است که باید توجه ما را روی کشف معنای آن در رابطه با رویدادهای اخیر متمرکز سازد. امارات اسلامی در وضعیتی دست به چنین تخریبی می زند که بیش از هر زمان دیگری احساس خطر کرده و زیر ضربات ارتش عراق و سپاه پاسداران ایران قرار گرفته است.

در اینجا کشف می کنیم که آثار باستانی تخریب شده، از آثار باستانی ایران (+ یونانی و رومی) بوده است. تخریب آثار باستانی ایران می تواند در عین حال پاسخی باشد برای مقابله با حضور نظامی ایران، و به عبارت دیگر باززائی گسترش اسلام در دوران اولیه را تداعی می کند که در عین حال با از میان بردن زبان و حافظه تاریخی مردم ایران و به طور کلی مردم فلات ایران آغاز شد: با سوزاندن کتابخانه ها، شهرها و بریدن سر مردان و تجاوز به زنان و به بردگی کشیدن آنها.

در تحلیل هایمان در عین حال نتیجه گرفتیم که تخریب و ربودن آثار باستانی شباهت زیادی به طرح امریکا برای گسترش نفوذ و سیطره امپراتوری خود بر تمام جهان دارد. و سپس این روند را با ماهیت طبقاتی نظام سرمایه داری و سیاست خصوصی سازی آموزش و دانش و آگاهی تلاقی و نشان دادیم که چنین روندی هر چه هست را (میراث فرهنگی در گسترده ترین مفاهیم آن را) به انحراف می کشاند، و نتیجه گرفتیم که تروریسم فرهنگی و تخریب آثار باستانی جزئی از سرشت درون بودی همین نظام (سرمایه داری) است.

در پی نوشت های گذشته نشان دادیم که تخریب آثار باستانی می تواند اشکال متنوعی داشته باشد، و بی گمان انحصاری سازی و خصوصی سازی فرهنگ، دانش و آگاهی مانع گسترش شناخت در سطح توده ها بوده و سرانجام تمام شناخت را به پرتگاه می کشاند.

نمی دانم تا پیش از این رویداد تأسف بار برای هترا چند نفر ایرانی حتی نام هترا را شنیده بودند و از وجود این بخش از آثار باستانی ایرانی آگاهی داشته اند؟ من از آن تعداد اندک با سوادهائی که در رشته های باستان شناسی و معماری و احتمالاً هنرهای زیبا تحصیل کرده اند حرف نمی زنم. من از توده ها — افرادی مثل خود نویسنده این سطور — حرف می زنم. در حالی که همه این توده ها نجف و کربلا را می شناسند، و حتی ویدئوئی را دیدم که در آن یکی از قبرستان های اطراف نجف و یا کربلا را نشان می داد و اهالی منطقه نام یکی از خیابان های این قبرستان را « ایران » یا « ایرانی » نامیده بودند و به تدریج این نامگذاری حالت رسمی به خود گرفته بود. علت این

نامگذاری از این رو بود که بیشتر قبرهای آن قبرستان را ایرانی ها خریده و یا پیش خرید کرده بودند. و این موج اموات ایرانی در نجف و کربلا همچنان ادامه دارد. این است آرزومندی ایرانیان : که در نجف و کربلا به خاک سپرده شوند. ولی تقریباً با اطمینان می توانیم بگوئیم که از هترا چیزی به گوششان نخورده است و خیلی بیشتر هیچ کس حتی از وجود مجسمه بودا پیش از آن که توسط بن لادن منفجر شود چیزی نشنیده بود. دست کم بن لادن و طالب ها موجب شدند که افغان ها پی ببرند که در کشورشان شیء مهمی وجود دارد که این همه جهانیان را به هیجان واداشته است. اجازه دهید به نکته دیگری نیز اشاره کنم : وقتی برخی محافل ایرانی برای ترمیم مجسمه بودا در افغانستان داوطلب شدند، اصول گرایان مذهبی مانند آقای دکتر حسن عباسی به اصطلاح ستراتیژیست امام زمانی این پیشنهاد را به تمسخر گرفت «که اینها می خواهند بروند مجسمه بودا را ترمیم کنند!».

من فکر می کنم که ایرانی های شیعه مذهب و رفقای سنی آنها از قرن ها پیش هترا را از بین برده بوده اند. بی دلیل نیست که برای خبرگزاری فارس چنین رویدادی در مورد تخریب آثار باستانی در عراق سزاوار یک گزارش کوتاه هم نبوده است.

معرفی آثار باستانی به عنوان بخشی از آموزش عمومی و به عنوان فعالیتی ستراتیژیک در زمینه ضرورت حافظه تاریخی به عهده دستگاه آموزشی کشورها می باشد. اخیراً در جست و جوی های اینترنتی می خواندم که در ایران بیش از ۸۰۰ هزار نفر به حج عمره می روند. ولی باید پرسیم که از این همه زائر در قرن بیست یکم و بیستم چند نفر به دیدن یادمانده های هترا قدم رنجه کرده است ؟ شیعیان دست کم دو روز و شب «تاسوعا و آشورا» را در مرگ ۷۲ تن عزاداری می کنند. عزاداری با سینه زنی، زنجیر زنی، قمه زنی، گل مالی کردن سر و صورت و گاهی گل مالی انتگرال... ولی برای ۴۰۰۰۰ سر بریده نیاکان خودشان (که تنها یک رقمش ۴۰۰۰۰ سر بریده در استخر بوده است) زیر تیغ اسلام نه تنها قطره اشکی نریخته اند، بلکه فاجعه و رعب و وحشت از تهاجم اسلام به ایران به اندازه ای مصیبت بار و آخر زمانی و وخیم بوده است که گوئی در اثر جراحت شوک آور برای همیشه ذهنیت تاریخی ایرانیان این نوع کشتارهای جمعی وحشیانه را به ناخودآگاه واپس زده است، به شکلی که حتی آن را انکار می کنند و امروز چنین وقایع تاریخی را دروغ هائی می پندارند که گوئی حاصل کار پژوهش گران و استادان باستان شناس روسی و غربی بوده که دشمن اسلام هستند و از روی دشمنی با اسلام نوشته اند. در حالی که الگوی باز سازی شده اسلام ناب را در اندازه طبیعی در شامات می بینیم :

مقالات مشابه در گاهنامه هنر و مبارزه

امارات اسلامی (داعش) با بولدوزر آثار باستانی دوران نمرود را تخریب کرد. ۶ مارچ ۲۰۱۵

عراق : جهاد طلبان دولت اسلامی مجسمه های دوران پیش از اسلام را تخریب کردند

جهان اسلام متحد نظام سرمایه داری

آیا از این پس ایرانیان باید دین اسلام را در کشورشان به عنوان دین ممنوعه اعلام کنند ؟

فاجعه در فاجعه حکم اعدام ریحانه جباری روز ۳ آبان ۱۳۹۳ یا آغاز فروپاشی اسلام در ایران

فاجعه ملی ایران اسید پاشی به صورت زنان در ایران تمديد حمله دین اسلام متحد اجتناب ناپذیر نظام سرمایه

پهپاد رعد ۸۵ کامیکاز الکترونیک از تخیل تا واقعیت از مذهب تا قانون علمی فروپاشی تفکر اسلامی در ایران

گاهنامه هنر و میارزه